

Sygn. akt XVI GC 3452/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W., XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Chała - Małkowska

Protokolant: Paweł Cegiełka

po rozpoznaniu w dniu 06 listopada 2017 roku w W.,

na rozprawie

sprawy z powództwa „**B. (...) a (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **Towarzystwu (...) Spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę kwoty 11.710,00 zł

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda „B. (...) a (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 5.817 (pięć tysięcy osiemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 4.817 (cztery tysiące osiemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje pobrać od powoda „B. (...) a (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. kwotę 182,22 (sto osiemdziesiąt dwa 22/100) złotych tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Uzasadnienie w sprawie o sygnaturze XVI GC 3452/16.

Pozwem z dnia 20 czerwca 2016 roku data prezentaty, powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W., kwoty 11.710 złotych, wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat, od kwoty 11.510 od, od dnia 31 października 2015 roku do dnia zapłaty i 200 złotych od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powód wskazał, iż dochodzona kwota stanowi odszkodowanie należne mu na podstawie umowy cesji wierzytelności od pozwanego, jako ubezpieczyciela Odpowiedzialności Cywilnej sprawcy szkody. Odszkodowanie to obejmuje pozostałą kwotę kosztów najmu pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie naprawy pojazdu w kolizji drogowej, której sprawca ubezpieczony był w pozwanym Towarzystwie (...). Ponadto żądanie pozwu obejmowało kwotę 200 złotych, tytułem poniesionych przez powoda kosztów, analizy prawnej stanu faktycznego przedmiotowej sprawy, pod kątem zasadności roszczenia, pozw, karta 3, 7.

W dniu 28 czerwca 2016 roku, tutejszy Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, karta 36.

Strona pozwana, Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. zaskarżyła ów nakaz sprzeciwem, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa. Nie kwestionowała

swojej odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie, podniosła jednak, iż powód nie wykazał konieczności najmu, a nadto zarzucił nieuzasadniony czas naprawy, oraz rażąco wygórowaną stawkę czynszu najmu. Wskazał, iż zasadne był okres naprawy 5 dni przy zastosowaniu stawki pozwanego 320 złotych netto, o której to ofercie poszkodowany został poinformowany na piśmie mailem, oraz SMS. Zatem zasadny jest zarzut niezachowania przez poszkodowanego obowiązku minimalizacji szkody. Pozwany zapłacił tytułem z odszkodowania łącznie kwotę 1.600 złotych netto, na którą składało się odszkodowanie za 5 dni po stawce 320 złotych, co wyczerpuje całą szkodę, sprzeciw, karta 45, 48. W odpowiedzi na powyższe, powód wskazał, iż w niniejszej sprawie uzasadniony czas najmu pojazdu zastępczego, powinien być ustalony w oparciu o przesłanki szkody całkowitej. Powód wskazał, iż w niniejszej sprawie mieliśmy do czynienia ze szkodą całkowitą, a pojazd nie był w naprawie. Zatem odszkodowanie za pojazd zastępczy należy się do dnia wypłaty odszkodowania. Wskazał również, iż poszkodowany nie naruszył obowiązku minimalizacji szkody, bowiem nie był zobowiązany do poszukiwania oferty na rynku i wyboru podmiotu, który wynająłby mu pojazd zastępczy, dalsze pismo, karta 93, 95.

W odpowiedzi na stanowisko powoda, pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko i wskazał, że w sprawie likwidacja szkody była kosztorysowa, samochód był naprawiany, a poszkodowany nie skorzystał z oferty pozwanego, czym przyczynił się do zwiększenia szkody, karta 101, 102.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na skutek kolizji drogowej, która miała miejsce w dniu 24 czerwca 2015 roku w czwartek został uszkodzony pojazd marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność (...) Spółka z o. o., z siedzibą w W., to jest poszkodowany. Sprawca kolizji posiadał ważne ubezpieczenie OC w Towarzystwie (...) S.A., okoliczność niesporna. Szkada w sprawie została zgłoszona przez pozwanego w Towarzystwie (...) w dniu 24 czerwca 2015 roku. Pojazd został przyjęty do serwisu (...) Spółka z o. o. w W., w dniu 2 lipca 2015 roku, czwartek. W dniu 3 lipca 2015 roku, serwis dokonał przednaprawczych oględzin uszkodzonego pojazdu. Na ich podstawie, przedstawiciel warsztatu tego samego dnia, sporządził kalkulację naprawy. Tego samego dnia serwis wysłał kalkulację naprawy do Towarzystwa (...), celem dokonania jej weryfikacji. Ubezpieczyciel zweryfikował kalkulację warsztatu i odesłał do serwisu w dniu następnym 4 czerwca 2015 roku, sobota. Już w dniu 3 lipca 2015 roku serwis zamówił części niezbędne, które dostarczono w dniu 4, 7 i 8 lipca 2015 roku. Rozpoczęcie naprawy nastąpiło w dniu 8 lipca 2015 roku. Naprawę zakończono w dniu 23 lipca 2015 roku w czwartek. Pojazd odebrano z serwisu tego samego dnia, dowód: protokół naprawy, karta 23 zweryfikowana kalkulacja naprawy, karta 86, 89, 112, 118, pisemna opinia biegłego, karta 115, 133, dokumenty z akt szkody na płycie CD, karta 62. W dniu 15 lipca 2015 roku Towarzystwo (...) wydaje decyzję o przyznaniu odszkodowania za uszkodzony pojazd, w wysokości 6.076,33 złotych, karta 219. Wskazał w piśmie, że ewentualna dopłata do odszkodowania zostanie wypłacona po przedstawieniu faktury VAT, karta 2019. W dniu 16 lipca 2015 roku, serwis wystawia fakturę VAT na kwotę 13.805,89 złotych, karta 221, 222. Faktura ta zostaje przesłana do Towarzystwa (...) w dniu 28 lipca, karta 223. W dniu 3 sierpnia 2015 roku, faktura została zweryfikowana przez Towarzystwo (...) do kwoty 13.595,12 złotych, przez przedstawiciela TU, karta 224, 225. W dniu 4 sierpnia Towarzystwo (...) wydaje decyzję, w której zawiadamia o przyznaniu dopłaty do odszkodowania w kwocie dodatkowej 7.518,79 złotych, łącznie 13.595,12 złotych netto, karta 226. Ostatecznie, decyzją z dnia 8 września 2015 roku Towarzystwo (...) informuje o przyznaniu uzupełniającego odszkodowania w dodatkowej kwocie 210,77 złotych netto, karta 232. Ostatecznie przyznane odszkodowanie było tożsame z kosztami serwisu za naprawę pojazdu, uwidocznionymi w fakturze VAT na kwotę 13.805,89 złotych, karta 230. Uzasadniony czas naprawy uszkodzonego pojazdu A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie przekraczał 5 dni. Technologiczny czas naprawy uszkodzonego pojazdu, wynosił 4 dni robocze przy założeniu 8dnia pracy. 1 dzień stanowił czas pomocniczy, przeznaczony na wstawienie i wydanie pojazdu po naprawie, przy niewielkim zakresie uszkodzeń. Pojazd marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) po kolizji mógł być użytkowany, a naprawa nie była technicznie skomplikowana, dowód: opinia biegłego, karta 115, 133. Uszkodzenia pojazdu nie były poważne, powodowały one utratę właściwości estetycznych, a nie technicznych pojazdu. Zostały zdiagnozowane niewielkie uszkodzenia poszycia drzwi przednich, drzwi tylnych lewych i uszkodzenie powłoki lakierowej drzwi przednich, tylnych i ich klamki. Nie zostały naruszone punkty bazowe, ani, ani główne węzły konkurencyjne nadwozia, czy też elementy nośne. Były to okoliczności bezsporne, poparte opinią biegłego, karta

124. Pojazd powinien zostać wstawiony do serwisu dopiero po ustaleniu bezspornego zakresu uszkodzeń i wysokości kosztów naprawy, oraz zgromadzeniu niezbędnych do naprawy części zamiennych. Niezasadne było wstawienie samochodu sprawnego, którym poruszał się jego użytkownik w dniu 2 lipca. Skoro oględziny były wykonane dopiero 3 lipca i tego też dnia serwis sporządził swoją kalkulację, następnie TU ją zaakceptowało dnia następnego dnia następnego, to niezasadne było nie tylko umówienie naprawy na dzień 2 lipca, ale również przetrzymanie pojazdu w serwisie od tego dnia i dalej. W arkuszu naprawy, z arkusza naprawy wynika, iż dopiero 8 lipca rozpoczęto naprawę. Skoro pojazd był jezdny, po zgłoszeniu szkody i po oględzinach, mając protokół szkody, lub kalkulację sporządzoną przez Towarzystwo (...), poszkodowany powinien wybrać serwis, gdzie przeprowadziłby naprawę. W tym czasie serwis powinien zamówić niezbędne części zamienne, a następnie skontaktować się z poszkodowanym, celem umówienia naprawy. W tym czasie można było normalnie eksploatować pojazd przed rozpoczęciem naprawy. Tak, przed rozpoczęciem naprawy tego pojazdu. Serwis, powinien dysponować zatwierdzoną kalkulacją naprawy i kompletem części zamiennych. Proces naprawczy był zorganizowany nieprawidłowo, co przedłużyło w sposób nieuzasadniony czas naprawy i czas przebywania pojazdu w serwisie, dowód, opinia biegłego, karta 125 i uzupełniająca opinia biegłego, karta 181, 183.

W dniu 2 lipca 2015 roku, S. J. (1), działając w imieniu własnym, zawarł z (...) Spółka z o. o. z siedzibą w W., reprezentowanym przez M. K., umowę najmu, której przedmiotem był najem pojazdu zastępczego J. o numerze rejestracyjnym (...). Strony przewidziały czas najmu, jako wskazany okres powyżej 14 dni, zaś stawkę czynszu ustaliły na kwotę 570 złotych netto. Zgodnie z umową, najemca miał nie zostać obciążony bezpośrednio kosztami wynajmu pojazdu zastępczego pod warunkiem spełniania wymogów do przystąpienia do programu usługa auto zastępcze, a w szczególności, gdy zawrze z wynajmującym umowę cesji wierzytelności, przysługującej najemcy wobec Towarzystwa (...), w związku z najmem auta zastępczego i złoży oświadczenie dla Towarzystwa (...). Jednocześnie najemca zaakceptował stawki czynszu w ramach programu usługa auto zastępcze, dowód odpis KRS powoda, karta 14, 15, umowa najmu, karta 24, cennik, karta 29, pełnomocnictwo, karta 16. W dniu 2 lipca 2015 roku, pomiędzy poszkodowanym, a (...) Spółka z o. o. w W., reprezentowanym przez M. K., jako cesjonariuszem, doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności w postaci prawa do zwrotu kosztów najmu auta zastępczego, przysługującego poszkodowanemu, w związku z kolizją z dnia 24 czerwca 2015 roku. Dnia 2 lipca 2015 roku, S. J. (1) złożył oświadczenie dla Towarzystwa (...), w którym poinformował, iż na czas naprawy uszkodzonego pojazdu, poszkodowany będzie korzystał z przysługującego prawa najmu pojazdu zastępczego, oraz iż na mocy umowy zawartej z B. (...) A (...), dokonał cesji wierzytelności, przysługującą mu od Towarzystwa (...), w związku z najmem pojazdu zastępczego, dowód: umowa cesji, karta 25, pełnomocnictwo, karta 16, oświadczenie dla ubezpieczyciela, karta 26. S. J. (1) jest płatnikiem podatku VAT, oświadczenie, karta 27. Pojazd był mu potrzebny celem prowadzenia działalności gospodarczej, oświadczenie, karta 27. W dniu 2 lipca 2015 roku, S. J. (1) został wydany pojazd zastępczy marki J., którego zwrot miał miejsce w dniu 24 lipca, karta 28. Pojazd uszkodzony był w leasingu poszkodowanego S. J. (1) i stanowił własność (...) Spółka z o. o. w W., oświadczenie, karta 30.

(...) Spółka z o. o. w W., w dniu 24 lipca 2015 roku, wystawił na rzecz S. J. (1) fakturę VAT na kwotę 13.110 netto, z tytułu najmu pojazdu zastępczego za okres od 2 lipca do 24 lipca 2015 roku, 23 dni, dowód: faktura VAT, karta 34. Pismem datowanym na 30 września 2015 roku B. (...) A (...) zgłosiło roszczenie wobec Towarzystwa (...) S.A. w W., wynikające z umowy przelewu wierzytelności w postaci zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego i wezwało do zapłaty tej kwoty 13.110 złotych. W odpowiedzi na powyższe wezwanie, Towarzystwo (...) wskazało, iż przyznaje tytułem kosztów najmu odszkodowanie w wysokości 1.600 złotych za 5 dni uzasadnionego czasu najmu pojazdu po stawce 320 złotych netto, pismo, karta 20.

W dniu 1 lutego 2016 roku, radca prawny K. J., wystawiła na rzecz (...) Spółka z o. o. w W., zbiorczą fakturę VAT, numer (...) na kwotę 200 złotych netto, 24.600 złotych brutto, jako wynagrodzenie z tytułu analizy dokumentów, zgodnie z załączonym zestawieniem, dowód, faktura VAT wraz z załącznikiem, oraz potwierdzeniem dokonania przelewu, karta 10, 12. W dniu 24 czerwca 2015 roku, poszkodowany S. J. (1) został zawiadomiony przez Towarzystwo (...) na piśmie, mailowo, oraz drogą SMS, o możliwości skorzystania z oferty pozwanego, wynajmu pojazdu zastępczego. Towarzystwo (...) zawiadomiło, że jeżeli poszkodowany jest zainteresowany skorzystaniem z oferty, powinien się

skontaktować z wypożyczalnią (...) Spółka z o. o. Wskazał, wskazał w piśmie do niej dane kontaktowe. Tak. Wskazał, iż stawka nie może odbiegać od cen rynkowych na rynku, to jest około 320 złotych netto za dobę. Poszkodowany nie zapoznał się z przedstawioną przez Towarzystwo (...) ofertą, nie dokonał również jej wyboru. Wynajął pojazd zastępczy u powoda, okoliczności bezsporne, poparte: pismo, karta 206, mail i SMS, karta 208, płyta CD i akta szkody, karta 62, umowa, karta 55, 61. Stawki rynkowe wynajęcia pojazdu zastępczego porównywalnej klasy do uszkodzonego, według cen obowiązujących w lipcu 2015 roku w W., mieściły się w granicach 324,39 netto do 499 złotych netto za dobę, opinia biegłego, okoliczności bezsporne, poparte opinią biegłego, karta 117 do 133. Stawka zastosowana przez powoda wynosiła 570 złotych netto za dobę, okoliczności bezsporne.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów, złożonych do akt sprawy, oraz twierdzeń stron, co do okoliczności niespornych. Dokumenty te stanowiły kserokopię dokumentów prywatnych, w rozumieniu artykułu 245 kpc., Sąd włączył je do materiału dowodowego, traktując w oparciu o przepis artykułu 308, jako dowód z wizerunku dokumentów odwzorowujących oryginał. Strony nie kwestionowały zgodności tych kserokopii z oryginałami dokumentów stosownie, więc do treści artykułu 233 paragraf 1 Sąd, dokonując ich oceny w ramach swobodnej oceny dowodów uznał je za wiarygodne i przydatne dla ustalenia stanu faktycznego. Również wydruki dokumentów, znajdujące się na załączonej do sprzeciwu płycie CD, jako inne środki dowodowe w rozumieniu 309, utrwalone za pomocą przenoszącej obraz, artykuł 308 paragraf 1, Sąd uznał za wiarygodne. Wobec rozbieżności stanowiska stron w zakresie ustalenia uzasadnionego czasu naprawy uszkodzonego pojazdu A (...), oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i motoryzacji. Dopuszczając ten dowód Sąd stanął na stanowisku, iż w zakresie tezy dowodowej wymagana jest wiedza specjalna, dowód jest konieczny do zakończenia niniejszego postępowania. Wobec zastrzeżeń, co do opinii biegłego, złożonych przez stronę powodową, Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej pisemnej opinii, w której to biegły szczegółowo odniósł się do podniesionych zarzutów. Biegły, odnosząc się do tych zarzutów wskazał, iż pojazd po kolizji był jezdny, poszkodowany po oględzinach powinien ustalić z warsztatem szczegóły dotyczące przebiegu naprawy, takie działanie ze strony warsztatu było działaniem niewłaściwym. Biegły podtrzymał swoje stanowisko w całości, bowiem powód nie zaoferował żadnego dodatkowego materiału dowodowego. Wobec powyższego, Sąd w zakresie uzasadnionego czasu przestoju pojazdu uszkodzonego w warsztacie naprawczym w swoich ustaleniach oparł się na wnioskach z podstawowej, jak i również uzupełniającej opinii biegłego. Zdaniem Sądu ostatecznie opinia biegłego łącznie z pisemną, podstawową i uzupełniającą miała charakter kompletny, była całościowa, a w rezultacie rzetelna i wiarygodna. Opinia ta, jako ostatecznie niezakwestionowana, stanowiła podstawę do ustalenia okoliczności faktycznych w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego roszczenie strony powodowej jest nieuzasadnione. Następnie należy podkreślić, że strony nie kwestionowały stanu faktycznego w niniejszej sprawie, w zakresie okoliczności kolizji oraz odpowiedzialności Towarzystwa (...) za skutki zdarzenia, co było niesporne. Niesporne było, że osoba ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego spowodowała uszkodzenie samochodu marki A (...) o numerze rejestracyjnym (...). W takiej sytuacji Sąd zaniechał szczegółowego badania tych okoliczności, gdyż nie budzą one wątpliwości, co do swojej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Artykuł 229 k.p.c. Pozwany nie zakwestionował również faktu zawarcia przez poszkodowanego z powodem umowy najmu oraz cesji wierzytelności, a także ich treści. Z mocy artykułu 19 ustawy z 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych poszkodowanemu przysługuje, bowiem roszczenie odszkodowawcze bezpośrednio od Zakładu (...) sprawcy szkody, a zatem był on również uprawniony do rozporządzania wierzytelnością, zapłatę odszkodowania przysługującą im wobec pozwanego. Pozwany podnosił jednak, iż to on jest, nie jest on zobowiązany do świadczenia odszkodowania z tytułu poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego. Przechodząc do rozstrzygnięcia zasadności roszczenia powoda w pierwszej kolejności należy wskazać, że umowa cesji w oparciu, o którą powód wywodził swoje roszczenie była umową ważną, albowiem zawarta była przez odpowiednie do tego osoby, co pozostawało również poza sporem. Umowę najmu pojazdu zastępczego z lipca 2015 roku stanowiącą podstawę do powstania wierzytelności będącej przedmiotem przelewu należało uznać również za ważną i skuteczną. Określała ona elementy przedmiotowo istotne w świetle

artykułu 659 Kodeksu postępowania cywilnego, a więc przedmiot najmu i czynsz najmu. Jednocześnie strona powodowa złożyła do akt sprawy podpisany przez S. J. (1) cennik, co potwierdza, że poszkodowany zapoznał się z cennikiem i go zaakceptował. Wreszcie przedmiotowa umowa została wykonana przez wynajmującego, albowiem samochód został wydany do używania, a następnie po wykorzystaniu zwrócony. Natomiast świadczenie najemcy zostało spełnione, nie przez zapłatę czynszu najmu, lecz poprzez dokonanie cesji przysługującej mu wierzytelności. Stosownie do artykułu 34 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych z ubezpieczenia OC posiadacze pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz, lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę będącą następstwem zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Zgodnie natomiast z artykułem 361 Kodeksu cywilnego zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwo działania, lub zaniechanie, z którego szkoda wynika. Regułą jest zatem zasada pełnego odszkodowania. Utrata możliwości korzystania wskutek jej zniszczenia stanowi szkodę majątkową. Korzystanie z samochodu jest obecnie standardem cywilizacyjnym, a zatem jeżeli osoba pojazd posiadająca utraci możliwość korzystania z niego z uwagi na jego uszkodzenie podnosi tym samym szkodę. Ponadto konieczność najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego dla realizacji swoich spraw prywatnych oraz dojazdów do pracy wynika z przedstawionego przez powoda oświadczenia najemcy, w związku z tym najem był konieczny. Na gruncie przedmiotowej sprawy pozwany zakwestionował czas naprawy uszkodzonego samochodu oraz skorelowany z nim czas najmu pojazdu zastępczego. Zgodzić się należy tutaj z pozwanym, iż adekwatnym w związku przyczynowym ze zdarzeniem, z którego szkoda wynika pozostają koszty najmu, tylko w okresie koniecznym i jest zbędny do dokonania naprawy. Patrz wyrok z 5 listopada 2004 roku II CSK 494/03. Celem ustalenia uzasadnionego koniecznego czasu naprawy tego pojazdu Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego K. W.. W przedmiotowej sprawie uszkodzony pojazd marki A. (...) pomimo uszkodzeń powstałych w wyniku kolizji z 24 czerwca 2015 roku mógł pozostawać w eksploatacji do czasu faktycznego rozpoczęcia naprawy, gdyż powstałe uszkodzenia nie wykluczały go z ruchu zgodnie z obowiązującymi przepisami. Biegły w sporządzonej opinii ustalił, iż technologiczny czas naprawy uszkodzonego samochodu wynosi 4 dni. Natomiast uzasadniony czas naprawy i konieczny dodatkowo 1 dzień. Biegły podnosił, iż serwis postąpił niewłaściwie pozostawiając pojazd w warsztacie przed ustaleniem zakresu uszkodzeń i dokonaniem przednaprawczych oględzin. Biegły wyjaśnił, iż poszkodowany powinien ustalić z serwisem szczegóły dotyczące naprawy w tym okresie zamówienia części i termin wstawienia pojazdu do naprawy. Pojazd od dnia kolizji 24 czerwca do dnia rozpoczęcia naprawy w niniejszej sprawie 8 lipca mógł być bez obaw użytkowany przez poszkodowanego. Biegły do technologicznego czasu naprawy doliczył..., przepraszam. Biegły do uzasadnionego czasu naprawy doliczył 1 dzień na czynności pomocnicze na przyjęcie i wydanie pojazdu z warsztatu po naprawie. Dobrze. Sąd na wniosek powoda zobowiązał warsztat do przekazania dodatkowej dokumentacji związanej z naprawą pojazdu. Dokumenty przedstawione przez warsztat nie były niczym nowym. Wcześniej takie zarządzenie również zostało wydane. Na ich podstawie biegły sporządził opinię podstawową. Zatem nic to nie zmieniło mając na uwadze opinię pisemną uzupełniającą biegłego. Wobec tego zasadny czas najmu pojazdu zastępczego wynosił w niniejszej sprawie 5 dni robocze, 5 dni roboczych. Mając, więc na uwadze powyższe odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego przysługiwał poszkodowanego, poszkodowanemu przy uwzględnieniu 5okresu najmu, jako pozostającego w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem, za które pozwany ponosi odpowiedzialność, jako ubezpieczyciel jego, jego sprawy.

Odszkodowanie to należało ustalić przy uwzględnieniu stawki wskazanej przez pozwanego 320 złotych netto. Zarzut stosowania stawek rażąco wygórowanych może być przez pozwanego skutecznie podniesiony, gdy poszkodowany umyślnie, albo przez rażące niedbalstwo wynajmie samochód zastępczy po stawce znacznie odbiegającej od obowiązujących na rynku, czy też działanie poszkodowanego miałooby na celu pokrzywdzenie ubezpieczyciela sprawcy szkody, czyli, iż umówiono się, że na stawkę wyższą od tej, która normalnie jest stosowana przy wynajmie tego pojazdu, aby zawyżyć wysokość odszkodowania. Skoro poszkodowani mają prawo do wynajmu pojazdu zastępczego od podmiotu stosującego stawki rynkowe to stawka powoda mogłaby zostać uznana za zawyżona jedynie w przypadku stwierdzenia, że nie jest stawką rynkową, bądź też pojazd nie jest pojazdem klasy zbliżonej do pojazdu uszkodzonego. I tutaj z taką sytuacją mieliśmy do czynienia w niniejszej sprawie. Maksymalna stawka ustalona przez biegłego to była stawka 499 złotych, natomiast stawka powoda to 570 złotych netto. Więc o tą kwotę jest zawyżona. Jednakże poszkodowany naruszył obowiązek minimalizacji szkody. Faktem jest, że przedstawiciel Towarzystwa (...) zawiadomił go o możliwości skorzystania z oferty wynajęcia pojazdu zastępczego i poszkodowany z oferty tej nie przeanalizował.

Nie musiał wybrać oferty pozwanego, ale powinien ja wziąć pod uwagę przy wynajmowaniu pojazdu zastępczego. Na tym polega przyczynienie się do zwiększenia szkody. W sprawie nie była sporna okoliczność, że poszkodowany S. J. (2) dostał ofertę od Towarzystwa (...) wynajęcia pojazdu zastępczego od, od podmiotu (...) spółka z o.o. po stawce 320 złotych. Towarzystwo (...) zawiadomiło, iż stawka ta nie może przekraczać stawek rynkowych około właśnie 320 złotych netto za dobę. O tym ostatnim też poinformowano poszkodowanego SMS oraz drogą mailą. Na tą okoliczność świadczą dokumenty zgromadzone w aktach szkody. Oferty tej poszkodowany nie przeanalizował i w dniu 2 lipca od razu zawarł umowę z powodem. Owszem poszkodowany nie ma obowiązku wyboru najtańszej oferty, ale ma obowiązek się z nią zapoznać, szczególnie jeżeli jest proponowana przez ubezpieczyciela sprawcy szkody, który płaci odszkodowanie, tak jak w niniejszej sprawie. Wobec powyższego stwierdzić należy, że pozwany wykazał, aby stawka najmu zastosowana przez powoda była po pierwsze stawką nierynkową, a po drugie zawyżoną, zawyżoną w stosunku do maksymalnych, a po drugie, że poszkodowany przyczynił się do zwiększenia szkody. Dlatego też mając na uwadze uzasadnioną, uzasadniony czas najmu po stawce pozwanego 320 złotych netto daje to kwotę 1.600 złotych zapłaconą w sprawie przez pozwanego. W całości zatem roszczenie jest niezasadne. Oczywiście roszczenie dotyczące zasądzenia kosztów najmu pojazdu zastępczego, i w tej części jest powództwo oddalone.

Natomiast pozwany zakwestionował również powództwo w zakresie żądania zapłaty kwoty 200 złotych dochodzone tytułem kosztów pomocy prawnej uzyskane przed wytoczeniem powództwa w zakresie analizy prawnej stanu faktycznego przedmiotowej sprawy pod kątem zasadności roszczenia. W tym zakresie zatem zasadność oraz wysokość roszczenia podlegała analizie Sądu. W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z ogólną zasadą określoną przepisami Kodeksu cywilnego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, artykuł 6 k.c. Każdy fakt sporny powinien być udowodniony, jeżeli ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zgodnie z artykułem 232 k.p.c. to strony są zobowiązane wskazywać dowody do stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem przede wszystkim strony powinny wskazywać Sądowi środki dowodowe zmierzające do wykazania prawdziwości ich twierdzeń, a ocena przydatności wskazanego przez stronę dowodu należy do Sądu. Powód w żaden sposób nie wykazał zasadności w docho..., w zapłacie dochodzonej kwoty 200 złotych. Podkreślenia wymaga, że oczywiście zasada pełnego odszkodowania nie sprzeciwia się możliwości uwzględnienia tego typu wydatków, jako podlegających wyrównania w ramach szkody. Zgodnie z uchwałą III CZP 75/11 uzasadnione i konieczne koszty pomocy świadczonej przez osobę mającą niezbędne kwalifikacje zawodowe poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym prowadzonym przez ubezpieczyciela mogą w okolicznościach konkretnej sprawy stanowić szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Podjęta przez Sąd Najwyższy ta, tutaj wyżej wymieniona uchwała uzależnia jednak uznanie tych kosztów, jako część szkody majątkowej podlegającej naprawieniu w ramach obowiązkowego ubezpieczenia od łącznego spełnienia 2 przesłanek. Koszty pomocy prawnej poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym były w okolicznościach tej sprawy uzasadnione i konieczne, zaś pomoc ta była świadczona przez osobę mającą kwalifikacje. W normalnym zatem obowiązku ze zdarzeniem powodującym szkodę pozostaje zatem sięgnięcie po pomoc prawną w okolicznościach na przykład dekwalfikacji osobistej, lub sytuacja życiowa poszkodowanego usprawiedliwiają stanowisko o niezbędności takiej pomocy, co do sprawnego, efektywnego i ekonomicznie opłacalnego przebiegu postępowania. Tego rodzaju koszty będą poniesione wprawdzie także zgodnie z wolą poszkodowanego, jednakże decyzja o konieczności wydatków nie będzie swobodna, lecz wymuszona przez zdarzenie sprawcze usunięcie skutków, którego wymaga skorzystanie z pomocy pełnomocnika. W niniejszej sprawie powyższe okoliczności nie zaistniały. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że powód nabył od poszkodowanego wierzytelność określoną, związaną ze zdarzeniem tylko w zakresie odszkodowania za pojazd zastępczy nie, nie zaś właśnie w związku z tą wierzytelnością. Więc jakby nie jest ona w ogóle przedmiotem cesji, tak naprawę tutaj. Wierzytelność nabyta przez powoda była zatem ograniczona wyłącznie do odszkodowania za szkodę przewijającą się w kosztach najmu pojazdu zastępczego w związku z niemożliwością korzystania z własnego, z własnego pojazdu. Na skutek umowy cesji przedmiotowej wierzytelności powód nie stał się również poszkodowanym, lecz jedynie wierzycielem w zakresie takiej sprecyzowanej wierzytelności odszkodowawczej. Co więcej? Sam poszkodowany na wskutek kolizji nie poniósł szkody w postaci kosztów niezbędnej pomocy prawnej udzielonej mu w związku z przysługującym mu roszczeniami odszkodowawczymi. A zatem i z tej przyczyny taką wierzytelnością na rzecz powoda nie mógł rozporządzić. Wreszcie nawet gdyby uznać czysto hipotetycznie odmiennie

to należy podkreślić, że powód jest podmiotem profesjonalnym, którego działalność obejmuje również nabywanie wierzytelności odszkodowawczych z tytułu szkody przejawiającej się w kosztach najmu tych pojazdów celem pokrycia kosztów najmu. Tym samym powód jest podmiotem niejednokrotnie uczestniczącym w postępowaniach likwidacyjnych, a więc zna ich specyfikę i charakter. Potrafi też ocenić zasadność samego roszczenia, zna zasadność kształtowania się ciężaru dowodów w ewentualnym postępowaniu sądowym. W ocenie Sądu zatem działanie powoda przejawiające się w poniesieniu wydatków było wynikiem jego samodzielnej decyzji, które spowodowała pewien uszczerbek w jego majątku, ale nie był to uszczerbek poniesiony wbrew jego woli i w okolicznościach tej sprawy z całą pewnością nie pozostawał w ramach normalnego związku przyczynowego z uszkodzeniem pojazdu. Dlatego też w tej części roszczenie również nie zasługuje na uwzględnienie.

Ja tylko powiem jeszcze, jeżeli chodzi o odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego, bo o tym nie powiedziałam. Tam był taki zarzut powoda, który wskazywał, że powinny, że szkoda miała charakter szkody całkowitej. No nie jest to prawdą. Dlatego, bo było tutaj przeprowadzone postępowanie likwidacyjne i likwidacja odbywała się kosztorysowo. Zresztą, o czym świadczą, ustalono tutaj w stanie faktycznym decyzje wszystkie Towarzystwa (...). Samochód był w serwisie. Serwis wystawił fakturę. Na początku Towarzystwo (...) wypłaciło bezsporną część odszkodowania, potem na podstawie faktury dopłaciło jeszcze kwotę ponad 7.000, a potem jeszcze na koniec kwotę ponad 200 złotych, co w sumie oznaczało, że Towarzystwo (...) zapłaciło wszystkie te pieniądze, które zostały poniesione przez serwis, na podstawie, których serwis wystawił fakturę. Więc ciężko tutaj mówić o tym, że w niniejszej sprawie mieliśmy do czynienia z likwidacją szkody, jako szkody całkowitej, wręcz przeciwnie, jako szkody kosztorysowej, o czym świadczą decyzje. To była forma przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego. Argument powoda, że powinno się przyznać odszkodowanie do czasu wypłaty odszkodowania, był niezasadny. Likwidacja była kosztorysowa, a nie na zasadzie szkody całkowitej. Więc tak jak już powiedziałam, uwzględniając powyższe przedmiotowe roszczenie powoda należało zatem oddalić wobec tego, że Towarzystwo (...) zapłaciło i wyczerpało już całą szkodę płacąc przed wszczęciem postępowania 1.600 złotych. Kwotę 1.600 złotych.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd miał na uwadze artykuł 98 i dokonał ich tutaj ustalenia na zasadzie odpowiedzialności za wynik postępowania. Powód przegrywa sprawę w całości. Natomiast na koszty procesu poniesione przez pozwanego składają się koszty zastępstwa 4.800 złotych, bo to są przepisy obowiązujące jeszcze w tym czasie od 1 stycznia 2016 do 31, do 30 października 2016 roku. Opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz koszty biegłego. Zaliczka zapłacona 1.000 złotych karta 104, całość zaliczki została wykorzystana. Dlatego też łącznie koszty pozwanego to jest kwota 5.817 złotych, o czym Sąd orzekł w punkcie, jak w punkcie 2 wyroku. Natomiast, jeżeli chodzi o punkt 3 tego wyroku dodatkowe koszty wydatki Skarbu Państwa kwota 182,22 złote, ponieważ są to dodatkowe koszty związane z przyznaniem biegłemu wynagrodzenia za sporządzenie drugiej opinii, i tutaj tymi kosztami Sąd obciąża powoda, jako przegrywającego to postępowanie na podstawie artykułu 113 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku. Dziękuję, na tym zakończono. Dziękuję. Do widzenia.